

[Haunstrup Clemmensen.]

blive endnu meget større end de 2.000 mill. kr.s underskud, vi nåede frem til i 1967.

Derfor er det helt klart, at man, navnlig i en situation, hvor det er blevet væsentlig vanskeligere at optage lån i udlandet, må betragte valutaudviklingen med dyb foruroligelse og nødsages til at skride ind.

Men ud over disse i forvejen i sig selv alvorlige udviklingstendenser ved vi jo, hvordan der også er andre sygdomstegn i dansk økonomi. Der er den høje rente, vel et af de højeste renteniveauer i hele Europa. Vi har derudover en situation også foruroligende derved, at vi har haft større pristigninger i dette land end i praktisk talt alle de væsentlige lande, vi skal samhandle med. Og sidst og måske allermest alvorligt har vi i snart mange måneder haft en stigende tendens i arbejdsledeshedstallet.

Derfor er det en uomgængelig nødvendighed over for disse alvorlige tendenser, at der skrives ind, at der sikres en økonomisk balance, at man sanerer, før man får mulighed for at konstatere yderligere fremskridt både i spørgsmålet om beskæftigelsen og i spørgsmålet om en højere levestandard.

Regeringen har nu forelagt sin saneringsplan, som det konservative folkeparti naturligvis kan tiltræde. Vi lyttede derfor også med interesse til de udtalelser, der fra socialdemokratisk side blev fremsat ved åbningen af denne debat. Jeg tror, at både hr. J. O. Krag og hr. Per Hækkerup ikke én, men adskillige gange fra denne talerstol i årenes løb har spurgt, hvordan den daværende oppositions alternativer var til regeringens politik. Må vi ikke have lov til at stille et tilsvarende spørgsmål? Måtte vi ikke få at vide, hvad regeringen kan vente af alternative forslag fra socialdemokratisk side? Vi ved, hvad den daværende regering foreslog i december måned, men det er ikke længere december, og vi må have lov til at spørge: hvad er det for forslag, socialdemokratiet i dag går ind for? Er det decemberpolitikken, man vil foreslå gentaget? Eller hvad er det for forslag, man selv har at byde på?

Vi forstod, at hr. J. O. Krag med næsten gammeltestamentlig værdighed belærte os om Prædikerens Bog og lidt mere nutidigt henviste til manuduktion hos nationalbank-

direktøren. Nu skal man jo, når man i denne lidt særprægede stilart, som hr. J. O. Krag nogle gange betjener sig af, vil belære andre, måske passe på, at man ikke selv har en sådan lærdom behov. Vi forstod, at hr. J. O. Krag ligesom havde lidt svært ved at se sammenhængen i regeringsforslagene vedrørende rentepolitikken og lettelserne på obligationsmarkedet. Det kunne vel ellers være således, at enhver sagligt måtte erkende, at når der foretages — og det er jo det, forslagene går ud på — en finanspolitisk stramning, endda en meget betydelig finanspolitisk stramning, så skabes netop derved den saglige forudsætning for en lempelse i rentepolitikken. Derfor tror vi også, det ville være naturligt at erkende, at der er ikke noget mærkværdigt og ikke noget selvmodsigende i denne politik. Der er tværtimod en nøje sammenhæng. Der er tale om en skærpelse i finanspolitikken, som har muliggjort en lempelse i rentepolitikken.

Vi ønsker fra det konservative folkepartis side at understrege værdien af, at der skabes forudsætninger for flere arbejdspladser og dermed også for en højere produktion, og netop derfor er det nødvendigt at forsøge i nogen grad at afhjælpe den kapitalmangel, som store dele af erhvervslivet lider under. Vi tror, at en af de væsentligste forudsætninger herfor er at øge den private opsparing. Regeringen har bebudet forslag på dette område. Vi afventer med stor interesse disse konkrete udformninger, for vi tror, det er et væsentligt bidrag til at skabe flere arbejdspladser.

Vi mener også, at der vil være mulighed for netop i kraft af den finanspolitiske stramning at lempe på obligationskreditrationeringen, i hvert fald således at erhvervsbyggeriet ikke diskrimineres i forhold til andet byggeri. Der er skabt visse forudsætninger herfor. En anden foranstaltning er en lempelse af afskrivningsreglerne, og jeg kan forsikre hr. Per Hækkerup om, at de forslag, der bliver fremsat, ikke på nogen måde vil forsøge at give nogle særlige misbrugsmuligheder. Jeg troede, det var tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet også fra det konservative folkepartis side under tidligere debatter vedrørende afskrivningsreglerne, at vi under ingen omstændigheder — naturligvis ikke — ønsker at holde hån-